

udmelding, det er alle udmeldinger i den her debat.

Men kan man så få at høre, hvad ordførerens vurdering er af konsekvenserne, når Tyrkiet i år 2020 vil være det største land i EU. Hvilke konsekvenser vil det have for Danmark? For det er klart, at jo mere EU udvider, jo mindre indflydelse vil de mindre lande få, og når der sidder et stort land som Tyrkiet, som vil være det største i Unionen i 2020, vil det så ikke underminere Danmarks position yderligere, mere, end den faktisk er det i dag?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

I dag er Tyskland i hvert fald større end Tyrkiet, men vi ved ikke præcis, hvordan verden ser ud i 2020, heller ikke hvis Tyrkiet kan blive medlem i 2020. Et lille land kan kun få indflydelse på de store spørgsmål som udenrigspolitik, forsvarspolitik, miljøpolitik, retspolitik og terrorbekæmpelse, hvis det lille land allierer sig med nogle nærtstående lande og træffer nogle politiske beslutninger, så Danmark kan kun få indflydelse på disse spørgsmål, hvis vi gør det i et samarbejde med andre.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Charlotte Antonsen udtrykte sin glæde over meningsmålingen i Berlingske Tidende, og jeg vil bestemt ikke tage den glæde fra hende, selv om jeg da lige vil tilføje, at sådan har det jo været op til enhver EU-afstemning: Det er startet med et tordnende ja, og efterhånden som befolkningen er blevet mere og mere oplyst, er nej-tallet vokset.

Men der er jo noget andet i Berlingske Tidende, som fylder noget mere, og som man kunne forestille sig at fru Charlotte Antonsen havde opholdt sig ved. Det er den meget grundige artikel, der viser, hvordan EU-Domstolen vil overtage afgørelsen af praktisk talt alle de spørgsmål, som hidtil har været de nationale parlamenters.

Fru Charlotte Antonsen henviste til, at nu kan de nationale parlamenter stoppe EU-lovgivning, men hun nævnte overhovedet ikke, at fremover skal EU-Domstolen tage stilling til betalt ferie, asylret, betalt barselorlov osv., altså kort sagt alt mellem himmel og jord. Professor Mads Bryde Andersen gør opmærksom på, at der overhovedet ikke vil være grænser, og var det ikke mere

relevant at nævne det end en imaginær ret for Europa-Parlamentet ...

Formanden:

Så lader vi ordføreren komme til.

Jesper Langballe (DF):

... til at stoppe EU-lovgivning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen der er altså tale om en overfortolkning i Berlingske Tidende i dag. Der er ikke i forfatningstraktaten lagt op til, at EU-Domstolen skal have større politisk betydning, end EF-Domstolen har i dag.

Det nye er, at man gør Det Europæiske Charter retfærdigt bindende. Det øger ikke nogen beføjelser, men det understreger blot, at når EU, som det allerede er tilfældet i dag, lovgiver, skal det naturligvis ske i respekt for menneskerettighederne. Man kan altså ikke krænke privatlivets fred, blot fordi det er Kommissionen, der fremlægger et lovforslag, for at være helt konkret, så derfor mener jeg helt klart, at artiklen i Berlingske Tidende er en overfortolkning. Der er ikke noget nyt på området.

Så kan man som nogle nejsigere sige, at EF-Domstolen allerede i dag spiller en for stor rolle. Her vil jeg holde mig til, at EU set med vore øjne fortsat skal være et forpligtende samarbejde, og derfor skal der altså være en domstol, der i sidste instans kan sikre, at de politiske beslutninger, man træffer i EU, i virkeligheden også bliver ført ud i livet. Det er jo derfor, man har en domstol, det er for at sikre nogle retfærdige afgørelser til gavn for borgerne.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der var intet som helst nyt i det, fru Charlotte Antonsen sagde nu, hverken i forhold til artiklen i Berlingske Tidende eller i forhold til det, vi alle sammen har vidst hele tiden, nemlig at det er charteret om borgernes rettigheder fra 2000, der nu skrives ind i forfatningen. Men det er jo lige præcis her, problemet ligger, for ved at blive mere end traktatfæstede, nemlig forfatningsfæstede, bliver disse bestemmelser absolut juridisk bindende.

Må jeg minde fru Charlotte Antonsen om, at da Tyskland i 1999 foreslog dette borgerrettighedscharter, og da det blev vedtaget i 2000, var den daværende socialdemokratisk ledede rege-